

Milé kolegyně, milí kolegové,

v novém čísle časopisu CASALC Review Vám předkládáme pestrý výběr témat, která bezesporu obohatí Vaši každodenní praxi a stanou se inspirací pro Váš další profesní růst. Naše dnešní úvodní slovo bude poněkud delší než obvykle, protože bychom se s Vámi chtěly vydat vstříc nové rubrice našeho časopisu.

Tradičně se na stránkách CASALC Review setkáváme s představováním jednotlivých členských pracovišť. Stejně tak tomu je i tentokrát, ale rády bychom Vás vyzvaly k vytvoření nové rubriky v našem periodiku – sdílení zkušeností s pobyty v rámci programu ERASMUS+. Obzvlášť po období, kdy nám pandemie zkomplikovala možnost setkávání se s kolegy na zahraničních pracovištích, je obnovení těchto kontaktů velmi důležité, a to jak pro akademické i neakademické pracovníky, tak i pro studenty.

Editorky tohoto čísla CASALC Review jsou nadšenými vyznavačkami ERASMU+ a bez nadsázky můžeme tvrdit, že všechny naše pobyty, ač pouze týdenní, nám v mnohém rozšířily obzory. Nutno dodat, že i když se v první řadě jedná o obohacení odborné, ruku v ruce s ním si z těchto pobytů přinášíme i přidanou hodnotu v podobě hlubšího poznání jiných zemí a jejich kulturního kontextu.

Pro inspiraci přinášíme několik postřehů, o které se s námi podělili studenti a administrativní pracovníci, kteří se mobility zúčastnili v posledním akademickém roce. Většina účastníků mobility ERASMUS+ očekává zlepšení své komunikační kompetence v cizích jazycích, navázání nových přátelství a zdokonalení se ve studovaném oboru.

„Na zlepšení jazykové úrovně průběžně pracuji a znamená to pro mě neustálý proces sebevzdělávání. Při mém prvním výjezdu jsem si uvědomila, že nevádí, že hned všechno člověk nepochytí či neví význam nějakého slovíčka. Důležité je se nebát mluvit, zeptat se a hlavně schovat nějaký ostych a strach z chyb do šuplíku a zkoušet. Každý výjezd pro mě znamená seznámení se s kulturou, s tradicemi a především možnost trénovat jazyk v praxi. Jsem vděčná za to, že se mohu neustále posouvat a vystupovat tak i ze své komfortní zóny“, píše administrativní pracovnice, zabezpečující výjezdy na jednom z našich členských pracovišť.

O svoje očekávání se s námi podělili i studenti: „Očekávám, že si upevním znalosti svého prvního cizího jazyka, angličtiny, v praxi, k čemuž se mimo prostředí internetu příliš nedostanu. Tím si připomenu, že je třeba ovládat slovní zásobu jak pro běžnou denní komunikaci a jednoduché životní úkony, tak pro úroveň akademickou. Pobyt pro mě bude přínosný i ve studiu druhého cizího jazyka, němčiny, kdy po návratu budu snad adekvátně připraven k jazykové zkoušce a odškrtnu si tak poslední požadavek na jazykové vzdělání na škole.“

A co říkají studenti, kteří se už z pobytu v zahraničí vrátili domů? „Tým, že som v rámci programu Erasmus+ vycestoval do susednej krajiny s podobným materin-

ským jazykom, moje očakávania v zlepšení sa v cudzom (anglickom) jazyku neboli priveľké. Avšak trávenie času so spolužiakmi z Rumunska, Rakúska, Švédska a Bulharska, plus vyučovanie v angličtine mi nakoniec po jazykovej stránke dalo naozaj veľa. Cítim sa ‚confident enough‘ plynule konverzovať, vystupovať pred publikom či zúčastniť sa na zahraničných seminároch.“

„Jeden z hlavných dôvodov prečo som šiel na Erasmus bolo práve zlepšenie jazyka. Trochu som sa obával, či budem všetkému rozumieť no hlavne bola u mňa taká tá jazyková ‚bariéra‘ pri rozprávaní. No už po prvom týždni som vedel, že úroveň mojej angličtiny sa určite posunie hore. Dokážem bez problémov plynulo komunikovať s mojim kamarátmi zo zahraničia, ktorých som na Erasme stretol. Ďakujem teda programu Erasmus+, že mi pomohol nie len zlepšiť sa v angličtine, ale aj využiť ju na vytváranie nových priateľstiev“.

Studenti hodnotí svůj pobyt i z hlediska zvládání překážek ve výuce odborných předmětů: „V únoru 2023 jsem odjel na ERASMUS do Belgie. Vzhledem ke skutečnosti, že veškerá jejich výuka od 4. ročníku probíhala v angličtině, tak se nebyl problém s nikým na škole domluvit, pobavit. V tomto ohledu to určitě byla skvělá zkušenost a upřímně můžu říct, že jsem si velice rozšířil obzory.“

A to i co se týká samotné výuky, jelikož jejich systém byl značně rozdílný, tudíž chvíli trvalo, než jsme se aklimatizovali. Zároveň jsme si z části asi ukousnuli trochu větší sousto, jelikož jejich výuka byla velice obsáhlá bez nějakého konkrétního zaměření, tudíž jsme se potkali s předměty úplně mimo naše obory, nicméně i přes to, i když ne možná ideálně, rád věřím v to, že jsme to zvládli.“

Záměrně s Vámi dnes nesdílíme názory vyučujících cizích jazyků na univerzitních pracovištích. Z odborného hlediska je potřeba vyzdvihnout hodnotu získávání nadhledu a schopnost podívat se na svou práci a přístupy k organizaci i samotné výuce jazyků trochu zvenčí, zařadit se do kontextu, ocenit více to, co děláme dobře, a zároveň začít uvažovat o jiných možnostech, které využívají kolegové v zahraničí, a které by nás možná nikdy nenapadly. Ne všechno dobré lze z praktických důvodů přijmout a aplikovat v našich podmínkách, nicméně i tak pohled z jiného úhlu může být inspirativní.

Od kolegů i kolegyně často slýcháme různé nářky a stížnosti, týkající se podmínek na jejich pracovištích; i v takových situacích pokládáme za přínosné, aby se právě tito kolegové či kolegyně vypravili jinam a měli možnost nakonec zjistit, kolik vymožeností nám naše práce poskytuje.

O všechny vaše postřehy z pobytů v rámci programu ERASMUS+ se s ostatními čtenáři CASALC Review jistě rádi podělíte na stránkách v příštích vydáních.

Těšíme se na Vaše příspěvky,

Editorky